

Hồi Âm

Em hồi âm hai chữ, tên em, không viết thêm. Là đã đủ rồi em / điều Thầy mong Thầy đợi...

Là thư Thầy đã tới / đường dài ba mốt năm...em là người Thầy thăm, em là người Thầy hỏi!

Thăm hỏi qua câu nói..."nếu em có ra rừng, bờ suối, duỗi hai chân / hứng giùm Thầy bọt nước...".

Ngàn ngàn năm về trước, ngàn ngàn năm về sau, qua bao cuộc biển dâu, còn sông thì nước chảy...

...từ con suối em thấy...giọt nước sa từ trời / những giọt mưa, mưa rơi, những giọt sương, sương đọng!

Đà Lạt - nguồn Hy Vọng! Sống vì Thương Yêu Nhau...người dù xa tới đâu cũng mong về rừng núi...

...mong về chỗ em duỗi / hai bàn chân gót sen!

Thầy biết Thầy yêu em / từ xưa muôn ngàn kiếp!
Thầy đi lính, chưa chết...để còn về thăm em!

*

Em ơi nắng đang lên / trên đồi thông Long Beach. Biển của Mỹ dài thật...anh nhớ suối tóc em!

Đó là câu viết thêm / bài thơ này, em nhé..."người ta đi hết bề, người ta về lại làng".

Câu đó, thời hỗn mang. Câu đó, thời hiện đại. Câu đó, hứa mãi mãi: Người về với Quê Hương!

Em ơi Em Quê Hương! Em ơi Em cột số / cắm giữa đường mưa gió / lệ nhỏ từng trang thơ...

Dẫu ngày mai là mơ...Giấc Mơ Nào Cũng Đẹp! Thầy hôn em mắt biếc, Thầy chải em tóc nâu...

Trần Vấn Lệ